

[Skruksager Skau]

Venstre afviser det foreliggende forslag.

Marianne Jelved (RV):

Da det Radikale Venstres ordfører, hr. Jørgen Estrup, ikke kan være til stede, skal jeg sige følgende:

SF's forslag til ændring af lovgrundlaget for ATP og Lønmodtagernes Dyrtdisfond er i formen nyt, men i realiteten, dvs. hvad indholdet angår, svarer det meget nøje til det beslutningsforslag, nr. B 60, som vi i Folketinget førstebehandlede den 15. januar 1988, og som vi afviste fra radikal side.

Fra vores side anførte vi dengang tre hovedindvendinger mod SF's tanker. For det første medførte forslaget en kapitalkoncentration, idet Lønmodtagernes Dyrtdisfond og ATP sammensluttedes til én fond, for det andet åbnede forslaget ikke for reel medbestemmelse på den enkelte arbejdsplads, og for det tredje kom der nemt modstrid mellem hensynet til pensionsopsparerne og de nye regler.

Det er nøjagtig de samme indvendinger, som nu melder sig ved det fremsatte forslag. Oprettelsen af et fælles repræsentantskab og bestyrelse for ATP og LD indebærer en koncentration, og der er ikke føjet væsentligt nyt til spørgsmålet om medbestemmelse.

Umiddelbart kan det naturligvis virke som en demokratisk foranstaltning, at man foreslår almindelig valgret og valgbarhed til fondenes styrende organer, men der er alvorlig grund til at frygte, at et sådant system med direkte valg kun vil blive brugt i ringe grad og derfor snarere vil føre til bureaukrati end til demokratisering.

Det egentlige problem, sådan som vi ser det fra radikal side, er det, som blev fremhævet under førstebehandlingen af beslutningsforslag nr. B 60 i januar 1988, og jeg vil derfor gerne citere det pågældende afsnit fra talen, Folke­tingstidende 1987-88, sp. 4981:

»Fra radikal side efterlyser vi stadig væk den model, som kan sikre, at man faktisk kan give medarbejderne reel indflydelse, samtidig med at man beholder ejendomsretten hos fondene.

Vi har jo at gøre med et samfund, der bygger på den private ejendomsret og derfor også en beslutningsret, som automatisk følger af ejendomsretten. Det, vi her forsøger, er at finde ud af at skille de to ting ad, og det kræver en særlig indsats og en særlig dokumentation.«

Og jeg springer lidt i talen (sp. 4982):

»Spørgsmålet er, om man ad andre veje, når det kommer til stykket, kan bryde et fællesskab mellem beslutningsret og ejendomsret. Det er sådan set det, diskussionen drejer sig om.«

Her står diskussionen fortsat i dag, og der er grund til at påpege, sådan som det også blev gjort under debatten om beslutningsforslag nr. B 60, at bevisbyrden for, at medbestemmelse og fonde kan forenes, påhviler dem, der ønsker fondene. Eller for endnu en gang at citere fra den nævnte ordførertale, denne gang fra sp. 4990:

»Vi har altid ment, at reel medindflydelse krævede, at man havde ejendomsret. Det er derfor, at vores medejersforslag er opbygget uden fonde, bortset fra den forvaltning, man har i fællesskab på den enkelte arbejdsplads. Derfor er det altså SF – og måske Socialdemokratiet, men det er lidt mere uklart efterhånden – der må forklare os andre, at det kan lade sig gøre at give medarbejderne andet end en narresut, når man holder fast i fondene, og at det kan gøres inden for dette samfunds interesser og ikke i en eller anden fremtidsvision, som ligger på SF's tegnebræt.«

Det Radikale Venstre er fortsat parat til at diskutere, om der findes modeller, som kan råde bod på den magtkoncentration og den mangel på demokrati, som ligger indbygget i de store fondsdannelser.

Vi finder imidlertid ikke, at dette forslag har bragt os videre, og vi kan derfor ikke støtte det.

Bollmann (CD):

Heller ikke vores ordfører kan være til stede, så det er åbenbart reservernes dag i dag, men jeg skal på hendes vegne komme med nogle ganske få bemærkninger til forslaget:

Jeg vil først starte med at sige, at selv om jeg var meget enig med hr. Aage Frandsen – i hvert fald i en vis udstrækning – under det sidste forslag, så gælder enigheden ikke mere. Vi vil totalt afvise lovforslaget, og jeg skal kommentere de enkelte punkter.

Man foreslår, at alene lønmodtagerne skal være med i ledelsen af fondene. Det kan vi ikke acceptere alene på baggrund af, hvordan fondene i sin tid er oprettet. Og med hensyn til sammenlægningen gælder det samme, fondene har forskellig oprindelse, forskellig struktur, forskellige formål. Så det vil vi klart afvise.